

DE JAREN NEGENTIG

WAREN DE 90'ER JAREN ECHT BETER?

De app belooft me dat ik rustig op mijn fiets kan stappen. Het blijft minstens twee uur droog. Bij de Hoog Buurlose weg is de lucht donker grijs en vind ik net op tijd een schuilplaats onder een boom met een dik bladerdak. De regen klettert gestaag op de weg. Een brommer komt met groot licht recht op me af en verstoort mijn gemijmer over de onvoorspelbaarheid der dingen. Hij stopt vlak voor me. De bestuurder draagt een grote helm. Een jongeman van midden twintig. Hij schakelt zijn motor uit. Hij wil zeker ook schuilen voor de regen.

'Fietst u straks verder?'

Hij wijst in de richting waar hij vandaan komt. Ik knik.

'Pas maar goed op. Er staat een verwarde man midden op het fietspad. Een Syriër volgens mij. Hij schreeuwde en zwaaide met zijn armen.'

'Wat naar,' zeg ik. 'Soms slapen ze in de bossen. Stond in de krant.'

'Echt waar?' zegt de jongeman geschrokken.

'Niet zoveel hoor,' zeg ik geruststellend. Hij kijkt om zich heen. We staan voor een villa die gesloopt gaat worden.

'We leven in een slechte tijd, vindt u niet?'

'Het is onrustig in de wereld, dat kan je wel zeggen.'

'Ik bedoel niet alleen die oorlogen, maar het is toch idioot dat het Rode Kruis men-

sen eten gaat geven.'

Ik knik, het was net in het nieuws geweest.

'Ik word altijd blij als mensen elkaar helpen.'

Laten we het positief te houden.

Het regent nog steeds.

'Je mag tegenwoordig niks meer,' vervolgt hij. 'Overall hangen camera's. Als je het ergens niet mee eens bent, kan je zo een paar klappen krijgen.'

'De samenleving is hard ja.'

'Precies', zegt hij, 'dat is het goede woord, er is veel meer verharding. Niemand vertrouwt elkaar nog. We gaan de verkeerde kant op.'

Ik kan me zijn zorgen voorstellen.

'Die oorlogen kosten zoveel geld! Oekraïne, Gaza, het is natuurlijk vreselijk. Moeten wij alles betalen? Ik vind dat niet eerlijk.'

Hij schuift heen en weer op zijn zadel.

'Was het in de jaren negentig beter dan nu?'

Hij heeft ingeschat dat ik die periode bewust heb meegemaakt. Ik kan alleen die sprong in de tijd niet zo snel maken. Wat wil hij horen? Wat deed ik in die jaren?

'Volgens mij was het een tijd van hoop. De Muur was gevallen. Mensen verdienden veel geld. En er was goede muziek.' Meer weet ik zo snel niet. 'Was het ook niet de tijd van bezuinigingen?'

Hij grijnst.

De Sovjet Unie stort in. Het kapitalisme lijkt te zegevieren. Duitsland wordt herenigd, de Balkan valt uiteen met bloedige oorlogen. De Golfoorlog begint en Irak wordt verslagen. Het mobieltje begint aan een ongekende opmars. Nelson Mandela komt vrij en aan de Apartheid komt formeel een einde. Een aids behandeling slaat aan. Wim Kok leidt het 1e Paarse kabinet. Ajax wint de Champions League. U mag het zeggen!

'Ja goede muziek! Het was een goede tijd.'

Het regent bijna niet meer. Hij zal zo zijn motor starten.

'Het is wat u zegt, elkaar een beetje helpen. Dat is belangrijk. Dat noemen ze toch solidair zijn?'

De brommer snort. Hij is klaar voor vertrek.

'Hou vol!' roep ik.

Hij steekt zijn hand op en zoekt er vandoor. De verwarde man ben ik niet tegengekomen.